Nebeská brána - Šťáhlavský, Jindřich

Až budu jedou stát před nebeskou bránou,
tam budou se mě ptát jak jsem dole žil.
Tam budou pravdu znát tak nemá cenu lhát,
já řeknu akorát bídný jsem byl.

Na jednu misku vah tam položí můj strach,
a na druhou dají moje vady.
Těch jsem měl dost a dost a tak nebeskej most,
mě jen stěží zavede k nim do zahrady.

A když tak všechno vím tak si hned odpovím,
najednou z těch faulů nemám vinu.
Já dřív hřešil tisíckrát pak svou ženu měl jsem rád,
ale dávat jí to znát to stálo dřinu.

Já přišel ve špatnej rok, já se cejtil jako cvok,
jako ten, co falečně s nim hrají.
Prý bych se měl vrátit zpět, mojí malý bylo pět,
kvůli ní šel bych tam hned, ikdyž to tajím.

Kdo jí asi hladívá teď vlásky,
kdo pohádku do snů přijde dát.
Kdo jí odpovídá na otázky
a kdo říká čertů nemusíš se bát.

Až bude jednou stát před nebeskou bránou,
já zkusim si tam přát ještě pár dní,
vím, co jsem zavinil, čím jsem se provinil,
abych to odčinil, já chci být s ní.

Budu zase hladit její vlásky,
pak pohádku do snů přijdu dát.
Odpovím na její otázky,
řeknu se mnou čertů nemusíš se bát.
Řeknu se mnou čertů nemusíš se bát.
Řeknu s tátou čertů nemusíš se bát.